

VOLITVE '78

VOLITVE '78

VOLITVE '78

Človek se ne sme zaleteti...

**Pogovor z
Janezom
Riglerjem,
kandidatom za
predsednika
občinske
skupščine
Bežigrada**

Delegatski sistem zori, seme, ki smo ga zasejali pred štirimi leti, rojeva že prve sadove. Za nami so volitve delegatov, ki bodo v družbenopolitični in interesnih skupnostih nadaljevali delo, ki so ga dosednji delegati opravili dobro ali malo slabše. Kandidat za predsednika občinske skupščine Bežigrada je dosednji predsednik Janez Rigler, ki je bil pred tem že tudi osem let predsednik občinske konference SZDL Ljubljana-Bežigrad. Z njim smo se pogovarjali o štirih letih delegatskih izkušenj, o nalogah predsednika občinske skupščine in o izhodiščih za delo v prihodnje.

»Dejstvo je, da so ekonomski sistemi v preteklosti trajali po nekaj stoletij, mi pa hočemo zdaj v štirih letih popolnoma vpeljati delegatski sistem. Kljub vsem subjektivnim prizadevanjem zato še nismo povsem odpravili stare odborniške miselnosti, čeprav smo v odločanju delovnih ljudi in občanov napravili velik korak naprej. Naivni pa bi bili, če bi mislili, da je že vse v redu. Bistveno bo treba spremeniti predvsem miselnost ljudi izven delegatskega sistema, v temeljnih organizacijah združenega dela, pa tudi v krajevnih skupnostih. Ljudje morajo spoznati, da so delegacije njihove, da morajo delavski sveti razpravljati o posameznih problemih, ki so na dnevnih redih občinske skupščine, se povezati z delegacijami.

Delegacije bodo delovale tako, kot bodo v istih sredinah delovale družbenopolitične organizacije, ki jih ne moremo ločiti od delegatskega sistema, kot se je v preteklosti kdaj dogajalo. Delegacije morajo biti življenjsko povezane z družbenopolitičnimi organizacijami, politična struktura se mora dogovarjati z delegati o določenih vprašanjih in tako se bo uresničila vizija delegatskega sistema – potrjevanje tako dogovorjenih stališč v bazi.

Katerim področjem našega življenja je delegatska skupščina v preteklem mandatu posvetila največ pozornosti?

»Delegacije so kljub pomanjkljivosti (preobširni material, kratki roki) odigrale svojo vlogo. Precej pozornosti smo posvetili predvsem gospodarskim vprašanjem in se zavzemali za to, da so naši delegati posredovali stališča glede pomembnejših sklepov s področja gospodarstva tudi na mestno in republiško raven. Tako smo zagotovili tudi povezavo delegatske baze z vsemi ravni odločanja, le do zvezne skupščine še nismo prodrli tako, kot bi želeli.

Vrata predsednika občinske skupščine so bila nekdanj za občane kraj, kjer naj bi opozarjali na vse probleme, poskušali reševati svoje težave. So v delegatskem sistemu postali delegati posredniki takih želja ali pa si občani še vedno podajajo kljuko vrat tovariša Riglerja?

»Občani imajo seveda pravico do neposrednih stikov z menoj in lahko rečem, da to pravico tudi izkoriščajo. Sem prihajajo ljudje z najrazličnejšimi težavami, osebnimi in širšimi, družbenimi. Občani prihajajo predvsem zaradi stanovanjskih, komunalnih in gradbenih problemov, precej pa se name

obračajo tudi ljudje iz gospodarstva, pretežno z operativnimi vprašanji.

Včasih morda tudi zaradi kakih prednosti, ki naj bi jim jih kot predsednik občinske skupščine zagotovili?

»Tudi, vendar, »protekcije« ni. Res sem včasih posrednik med izvršnim svetom ali drugimi organi in organizacijami združenega dela, vendar le zato, da skupno poiščemo pot za hitrejšo in učinkovito rešitev problemov. Večkrat pa smo predvsem posameznike napotili do delegatov, naj v bazi rešujejo svoje osnovne probleme. Zato smo pogosto sklicevali tudi predsednike konference delegacij ter se z njimi dogovarjali, kako reševati posamezne probleme. Skušali smo tudi ovrednotiti probleme, ki zaslužijo po delegatski poti uvrstitev na dnevni red katerega od zborov občinske skupščine.

Zanimivo je tudi, da ste najbrž edini bežigrajski predsednik z direktnim telefonom – tega nimajo ne predsedniki občinskih organizacij sindikata, SZDL in ZSMS, niti marsikje drugje na tako odgovornih funkcijah. Je to znak vaše odprtosti za probleme Bežigračanov in zunanji znak, da je tudi predsednik občinske skupščine prav tako občan kot ostali?

»Direktni telefon je »zapuščina«, ki sem jo nasledil, vendar moram priznati, da mi ni nič všeč. Prepogosto sem namreč v vlogi telefonista oziroma informatorja, ko ljudje sprašujejo za stvari, ki jih opravljajo na občini – od davčnih do urbanističnih zadev.

Kot predsednik ste seveda tarča najrazličnejših društev, družbenih in političnih organizacij, pa tudi občanov, ko gre za razne prireditve, otvoritve, sestanke. Najbrž vas kar zasipajo z vabilili?

»Kot predsednik občinske skupščine se moram razumljivo vključiti v družbenopolitično življenje Bežigrada, sodelovati moram na sestankih občinske konference SZDL, sindikata, komiteja. Drugo področje dela je Ljubljana kot skupnost petih občin – in Ljubljana ni enostavna, zato gre ogromno časa za seje mestne skupščine in drugih organov na mestni ravni, zlasti za usklajevanje stališč s predstavniki ostalih štirih občin. Za povrh pa je treba dodati še delo v izvršnem odboru skupnosti slovenskih občin, del delovanja bežigrajske skupščine pa je tudi sodelovanje s tremi občinami iz Zagreba, Sarajeva in Beograda, z občinami, s katerimi imamo sorodne probleme in jih zato lahko rešujemo po sorodni poti. To so nekako obveznosti, ki sodijo k mojemu delovnemu mestu.

Vabil pa prihaja še več, toliko, da mi za vse zmanjka časa. Skušam se opravičiti, na nekatere se odzove podpredsednik, sicer pa grem večkrat tudi sam. Pomemben je namreč stik z ljudmi, v nevezanem pogovoru čisto potožijo in povedo, kaj ni prav tudi v našem delegatskem sistemu. Seveda so pogosto njihove misli in predstave napačne, vendar zame kljub vsemu koristne. Če pa se na vabila ne odzovem, včasih zamerijo, ker vsi ne razumejo, da pač ni časa.

Se tako vam časa za zasebno življenje najbrž hitro zmanjka?

»Prav gotovo, saj letos zaradi priprav na volitve nisem uspel niti na smučanje, včasih pa po »pisarniškem« delu rad odidem na trimsko stezo na Črnučah.

Za nami so delegatske volitve. Kako ocenjujete udeležbo Bežigračanov?

»Udeležba na volitvah je odraz celotnega političnega delovanja v občini. Menim, da udeležba vendar ni bila tako slaba, če pa bi se prej več posvetili volilnim imenikom, bi bila še boljša. Tudi dejstvo, da imamo pri nas precej več delovnih organizacij s svojimi ljudmi v tujini kot po drugih občinah, pove nekaj.

Kakšne pa so zdaj glavne naloge novoizvoljenih delegatov?

»V perspektivi moramo doseči, da bodo v temeljnih organizacijah delavski sveti in družbenopolitične organizacije tesneje povezani z delegatsko bazo, da bodo skupno oblikovali stališča in da bodo družbenopolitične organizacije nasploh vedele, kaj in kako delajo delegati. Stališča baze morajo tudi v praksi postati stališča delegacij, o njih mora spregovoriti občinska skupščina. Ko smo za vsako sejo natisnili 24.000 izvodov gradiva, smo želeli doseči obveščenost vseh občanov in delovnih ljudi ter tako zagotoviti najširšo bazo delegatskega sistema. Z izvršnim svetom občinske skupščine pa se bomo morali zdaj zavzeti za krajše in bolj jedrnat material, gradivo pa mora v odločitve prepustiti razpravljalcem več možnosti.

Kakšen pa je odnos predsedstva občinske skupščine oziroma njenega vodstva in družbenopolitičnih organizacij v občini?

»Pričakujem, da bo po novem statutu tudi predsedstvo občinske skupščine imelo določeno politično koordinacijsko nalogo. Nismo mu dali oblasti, ker ima oblast delegatska baza, vzpostavili pa smo tako predsedstvo, ki bo enakopravno koordiniralo delo z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami za Bežigradom. Delovanje subjektivnih sil pa je seveda zelo zaželeno, potrebno, da vzbudijo delegate pri njihovem odločanju.

Kako pa se je spremenila vloga občinskega upravnega aparata – je tudi ta sledila revolucionarnim spremembam delegatskega sistema?

»V organih občinske skupščine so še vedno ljudje, ki so obremenjeni z nekdanjo miselnostjo, zato bo novi zakon o državnih upravi skušal njihov način dela odpraviti. Državni aparat – aparat skupščine – mora biti le servis za delegatski sistem in to mnogo bolj prožen, kot je bil doslej.

Mesto predsednika občinske skupščine zahteva precej odgovorno, večkrat pa tudi ne najbolj prijetno delo.

»Treba je biti strpen, videti vizijo stvari, za katero se boriš, zato se človek ne sme zaleteti, ampak mora vsako stvar pretehtno odločiti ali predlagati – v korist družbe.

Bežigrad je že nekaj časa med najboljšimi slovenskimi občinami po uspehu – bil je dolgo časa na drugem mestu, zdaj pa ga je prehitelo Velenje. Se bomo vrnili na drugo mesto?

»Ko pregledujem naše investicije, sem prepričan, da se bomo vrnili na drugo mesto, seveda pa moramo rešiti vprašanje, kako bomo 6 investiranih milijard dinarjev hitro in učinkovito vrnili.

Za Bežigradom živite že precej časa, vrsta delovnih nalog pa vas je, tovariš Janez Rigler, z občino in njenimi prebivalci še posebej povezala?

»Tu sem že 20 let in moram reči, da sem zelo zadovoljen, ker sem doma za Bežigradom. Zato mi je pri srcu, da se občina razvija, v tem razvoju je tudi moj delež, zato sem na kraj navezan. Prostorsko je Bežigrad utesnjen, zato moramo vsak kvadratni meter zemlje pametno izkoristiti, pa bomo tako dosegali še večje uspehe.

STANE DROLJC

Popravek

V zadnji številki smo napačno zapisali kandidata za vodilni funkciji samoupravne stanovanjske skupnosti.

Kandidat za predsednika skupščine je Ivan Potočnik, rojen 1940, stan. Ul. 29. hercegovske divizije 4, diplomiran ekonomist, zaposlen v Ljubljanski banki, član ZK.

Kandidat za predsednika izvršnega odbora je Franc Pirč, rojen 1946, stan. Reboljeva 2, pravnik, zaposlen na Samupravni stanovanjski skupnosti Bežigrad kot predsednik IO, član ZK.